

Produktionsinfo

Regi: Ruben Östlund
Manus: Ruben Östlund, Erik Hemmendorff
Längd: 98 min
Produktionsland: SE
Premiär i Sverige: November 2008
Medverkande: Villmar Björkman, Linnea Cart-Lamy, Leif Edlund, Sara Eriksson,
Lola Ewerlund, Olle Liljas, Maria Lundqvist, Cecilia Milocco,
Simeon Nordius, Henrik Vikman, Vera Vitali

Filmografi, urval:

2004 Gitarrmongot
2005 Scen nr: 6882 ur mitt liv
2006 Nattbad
2008 De ofrivilliga
2009 Händelse vid bank
2011 Play
2014 Turist

Om regissören

Det var skidåkning som fick Ruben Östlund att bli filmare. Han ingick i ett gäng som gjorde djärva offpist-exkursioner i Alperna och han blev besatt av att skildra extrema skidprestationer i långa tagningar. Ju längre, obrutna tagningar desto bättre tyckte kompisarna (som annars skulle kunna misstänkas inte ha klarat hela åket).

Detta sätt att filma skulle så småningom visa sig ha betydelse för Östlunds filmspråk.

Karriären höll dock på att ta slut när han själv skulle göra ett hopp i Val d'Isère. Han flög trettio meter, hamnade på sjukhus och låg medvetslös i två veckor.

När han sedan märkte att filmandet började bli mer intressant än skidåkning sökte han in på Filmhögskolan i Göteborg. "De måste ha haft en öppen hållning, för jag kom faktiskt in på mina skidfilmer".

Ruben Östlund är född 1974 och växte upp på Styrso i Göteborgs skärgård. Båda föräldrarna är lärare och en händelse i moderns skola som gällde gruppträck inspirerade honom till en av de fem episoderna i De ofrivilliga. Idén till denna film fick Östlund redan när han höll på med sin långfilmsdebut, Gitarrmongot. Det är en film med ganska avvikande karaktärer som därför på många sätt hindras att delta i en grupp. Men de är också ganska nöjda med det. Östlund blev då intresserad av motsatsen, de som anpassar sig efter gruppen och han ville i sin nästa film belysa gruppbetenden ur olika aspekter. Och att gruppträck och anpassning finns i alla åldrar och samhällsskikt.

Om filmen

Vad är det som gör att vi människor väljer att foga oss i vad gruppen säger, och vad händer med dem som väljer att säga sanningen? Varför sviker vi både barn och vuxna bara för att rädda vårt eget skinn? Frågor av denna art är temat i De ofrivilliga. Filmen är uppbyggd av fem olika episoder, nästan som fem kortfilmer som klippts samman, men alla med samma tema. Filmen bygger på tablåer. Det är nästan alltid en stillastående kamera som väldigt sällan riktas mot det som vanligtvis brukar lyftas fram som det mest intressanta i bilden. Personer som talar gör det inte sällan utanför bild och filmen, liksom Ruben Östlunds övriga filmer, innehåller nästan inga närbilder. Här finns ett klart släktskap med Roy Andersson. För Ruben Östlund ligger det en utmaning i att driva fiktionen så nära dokumentären som möjligt, att nå så långt i att levandegöra scenerna och bevara nukänslan att publiken ska bli osäker om det som visas har hänt i verkligheten eller inte. Och han är mer intresserad av situationer än storytelling. Verklighetskänslan når han med stillastående kamera och med långa, obrutna tagningar, precis som i skidfilmerna.

Nej, det blev ingen Guldbagge för Ruben Östlund och De ofrivilliga trots fem nomineringar. Men filmen har uppmärksammats internationellt och fått flera priser (Genève, Bryssel, Milano, Mar del Plata). Här hemma fick Östlund Svenska filmkritikerförbundets pris Greta för bästa svenska film 2008 med motiveringen

Källor: Bildmaterial och intervjuer med Ruben Östlund på www.themadesholm.se

Nästa film; " visas den 23/3

där vardagliga konflikter går överstyr och hamnar i det grymma, destruktiva och självdestruktiva. Hemskt, men också hemskt roligt och insiktsfullt".

info@kristianstadsfilmstudio.org
www.kristianstadsfilmstudio.org
www.facebook.com/kristianstadsfilmstudio

Ruben Östlund